

Sygn. akt I C 949/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Wojtunik

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2019 roku w Jaśle

sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko R. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

zasądza od powoda (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego R. S. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 949/18 upr.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Jaśle z 17.05.2019 r.

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. domagał się zasądzenia od pozwanego R. S. kwoty 2.167,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie wnosił o zwrot kosztów procesu.

Wskazał, że dochodzoną wierzytelność nabył od (...) S.A. w dniu 27.12.2017 r., a dotyczy ona nieopłaconej należności z tytułu polisy ubezpieczeniowej pojazdu A. (...) za okres od 27.07.2016 r. do 16.03.2017 r. oraz F. (...) za okres od 06.02.2016 r. do 14.07.2016 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosił o jego oddalenie w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

Uzasadniając podnosił, że wszelkie składki z tytułu ubezpieczenia samochodów wskazanych w pozwie zostały należycie opłacone, a nadto, że nie było podstaw do stosowania wobec pozwanego zwyczajki w składkach (bezszkodowy przebieg ubezpieczenia).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwany R. S. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie handlu samochodami używanymi. W ramach tej działalności 06.02.2016 r. zakupił od M. K. samochód osobowy marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...). W chwili zakupu

samochód objęty był ochroną ubezpieczenia OC w (...) S.A. na okres od 25.01.2016 r. do 24.01.2017 r. Z tego tytułu zakład ubezpieczeń wystawił na rzecz aktualnego posiadacza M. K. polisę o nr (...). Polisa ta została opłacona w wysokości 108,50 zł (I rata składki) w dniu 28.01.2016 r. (dowód: kserokopia potwierdzenia zawarcia ubezpieczenia – k. 55, kserokopia umowy kupna sprzedaży z 06.02.2016 r. – k. 56, kserokopia potwierdzenia wpłaty raty składki – k. 55).

Po przejściu własności ww. pojazdu na pozwanego R. S. umowa ubezpieczenia została skalkulowana ponownie, przy czym zakład ubezpieczeń przyjął, że R. S. jako posiadacza obciążają zwwyżki z tytułu szkodowego przebiegu ubezpieczenia, podwyższające składkę o 400 %. Jednocześnie, w tym samym w piśmie (k. 59) zakład ubezpieczeń informuje o możliwości ponownego przeliczenia składki z uwzględnieniem m.in. dotychczasowego przebiegu ubezpieczenia. Pozwany nie występował o przeliczenie składki, albowiem 14.07.2016 r. sprzedał ww. samochód na rzecz kolejnego nabywcy, dokonując 18.08.2016 r. zgłoszenia sprzedaży u agenta ubezpieczeniowego z firmy (...) w J. (dowód: kserokopia faktury wraz z adnotacją agenta – k. 57 - 58). Umowa ubezpieczenia zatem nie była kontynuowana na jego rzecz.

Niezależnie od powyższego, w piśmie z 10.01.2017 r. zakład ubezpieczeń składkę z tytułu polisy (...) o nr (...) obliczył – po uwzględnieniu wpłaty poprzedniego posiadacza 100,79 zł – na kwotę 1.383,36 zł. W wystawionej przez (...) – S.T.U. (...) S.A. polisie (...) status płatności składki widnieje jako „składka opłacona”. Okres ochrony ubezpieczeniowej określono na 02.02.2016 r. do 14.07.2016 r. (dowód: powołane pismo z 0.01.2017 r. – k. 59, potwierdzenie zawarcia polisy - k. 61).

Z kolei, w dniu 27.08.2016 r. pozwany zakupił samochód marki A. (...) B5 o nr rej. (...). Samochód w chwili zakupu objęty był ochroną ubezpieczeniową OC również w (...) S. A. Potwierdzeniem tego ubezpieczenia jest polisa o nr (...), wystawiona na okres od 17.03.2016 r. do 16.03.2017 r. opłacona składką w kwocie 440,68 zł (dowód: kserokopia potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia – k. 62, kserokopia umowy kupna sprzedaży z 27.08.2016 r. – k. 63).

Po przejściu własności ww. pojazdu na pozwanego R. S., umowa ubezpieczenia została skalkulowana ponownie z uwzględnieniem zwwyżek obciążających pozwanego z tytułu szkodowego przebiegu ubezpieczenia.

W efekcie składka z tytułu polisy (...) o nr (...) została obliczona – po uwzględnieniu wpłaty poprzedniego posiadacza 59,81 zł – na kwotę 4.272,07 zł. Okres ochrony ubezpieczeniowej został wskazany od 27.07.2016 r. do 16.03.2017 r. (dowód: pismo (...) z 15.09.,2016 r. – k. 66), co pozostaje w sprzeczności

z datą nabycia samochodu przez pozwanego, która przypada na miesiąc później tj. 27.08.2016 r. W potwierdzeniu zawarcia polisy widnieje data zawarcia umowy ubezpieczenia, określona na dzień 10.09.2018 r. (dowód: wydruk potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC o nr (...) - k. 68).

Pozwany sprzedał ww. samochód w dniu 15.10.2016 r. dokonując w dniu 25.10.2016 r. zgłoszenia sprzedaży u agenta ubezpieczeniowego z firmy (...) w J. (dowód: kserokopia faktury wraz z adnotacją agenta – k. 64), w związku z czym nie składał on wniosku o przeliczenie składki, albowiem umowa ubezpieczenia – po dniu 25.10.2016 r. – nie była kontynuowana na jego rzecz.

W obu przypadkach pozwany był wzywany przez (...) o zapłatę składek - rzekomo zaległych i nieopłaconych tj. zarówno w przypadku samochodu F. (...), jak i samochodu A. (...). Sytuacja ta była wyjaśniana w drodze korespondencji mailowej między pozwanym a (...) S.A. oraz za pośrednictwem agenta ubezpieczeniowego firmy (...) w J.. W odpowiedzi na kierowane zapytania pozwany uzyskał informację, że składki są opłacone (dowód: pismo (...) z 11.09.2018 r. - k. 68, pismo (...) bez daty – k. 61, zeznania świadka I. S., przesłuchanie pozwanego R. S. – k. 74 - 75).

Powód (...) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. zawarł 27.12.2017 r. z (...) S.A. umowę odpłatnego przeniesienia na rzecz powoda wierzytelności pieniężnych przysługujących (...) S.A. wobec dłużników z tytułu nieopłaconych składek ubezpieczenia. Na liście wierzytelności znalazła się m.in. wierzytelność wobec pozwanego R. S. z tytułu polisy nr (...) na samochód marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...) – na kwotę 1.383,16 zł oraz z tytułu polisy nr (...) na samochód marki A. (...) B5 o nr rej. (...) – na kwotę 546,63 zł (dowód:

kserokopia umowy nr (...).12.2017 r. – k. 22 - 25, kserokopia załącznika nr 1 – wyciąg z listy wierzytelności – k. 27 - 30, kserokopia potwierdzenia zawarcia polisy (...) – k. 31).

Ustalenia stanu faktycznego Sąd w całości oparł na przedłożonych przez strony dokumentach oraz zeznaniach świadka I. S. i pozwanego R. S..

W pierwszej kolejności należy odnieść się do rozbieżności w treści przedłożonych przez strony polis potwierdzających objęcie pozwanego ochroną ubezpieczeniową OC dotyczącą samochodów będących przedmiotem postępowania. W przedłożonych bowiem przez pozwanego kopach polis: nr (...) (k. 61) i nr (...) (k. 68) w części dotyczącej płatności – „do zapłaty” oraz „terminy i kwoty płatności” zawarte zostało stwierdzenie, że – „składka opłacona”. Natomiast w odpisie polisy nr (...) przedłożonej przez powoda (k. 31) w rubryce „do zapłaty” oraz „terminy i kwoty płatności” widnieje zapis odmienny, bo kwota: 546,63 zł z terminem 28.09.2016 r. Z kolei polisy o nr (...) powód w ogóle nie przedłożył (art.6 k.c. w zw. z 232 k.p.c.).

W ocenie Sądu brak jest podstaw, aby przedłożone przez pozwanego pisma stanowiące potwierdzenia zawarcia polis pozbawić przymiotu wiarygodności, tym bardziej, że powód nie zakwestionował ich prawdziwości i autentyczności, a w dodatku żona pozwanego, która zajmuje się prowadzeniem spraw biurowo – księgowych związanych z jego działalnością handlową zaprzeczyła, aby z tytułu przedmiotowych umów ubezpieczenia istniały jakiegokolwiek zaległości. Sytuacja ta była przedmiotem wyjaśnień podejmowanych zarówno osobiście przez pozwanego, jak i przez jego agenta ubezpieczeniowego. Rozbieżności zachodzące w treści dokumentów wystawionych przez zakład ubezpieczeń – w szczególności, co do wskazywanego w nich okresu ochrony ubezpieczeniowej, wysokości składki opłaconej przez poprzedniego posiadacza, terminu zawarcia umowy – należało ocenić z uwzględnieniem treści pozostałych dokumentów przedstawionych przez pozwanego (zarówno w formie poświadczonych za zgodność z oryginałem odpisów, jak i kserokopii) – a to głównie potwierdzenia wpłat poprzednich właścicieli (co do wysokości opłaconej składki), kopii umów sprzedaży i faktur (co do okresu ubezpieczenia). Dokumenty te nie zostały w żaden sposób zakwestionowane przez powoda i zasługują na uwzględnienie.

W tych okolicznościach zeznaniom pozwanego R. S. i jego żony I. S. Sąd w całości dał wiarę. Ich zeznania wraz z przedłożonymi i niekwestionowanymi przez powoda dokumentami tworzą bowiem spójną i logiczną całość.

Sąd zważył, co następuje.

Powód swoje żądanie oparł na fakcie skutecznego nabycia w trybie art. 509 k.c. wymagalnej wierzytelności obejmującej niezapłacone przez pozwanego składki z umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartych z (...) S.A.

Stosownie do treści art. 509 k.c. nabywca wierzytelności nabywa prawa z przelanej wierzytelności w takim zakresie w jakim wierzytelność ta przysługiwała zbywcy. Z drugiej jednak strony z wierzytelnością po przelewie pozostają związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (art. 513 k.c.).

Do takich zarzutów należy również zarzut spełnienia świadczenia, a tym samym nieistnienia roszczenia, jaki w istocie podniósł pozwany.

Wskazać należy, iż art. 23 ust. 1 ustawy z 22.05.2013 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 2060 – t. j. z późn. zm.) nakłada na każdego posiadacza pojazdu mechanicznego obowiązek zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Przedmiotowa umowa, co do zasady zawierana jest na okres 12 miesięcy (art. 26 ust. 1), przy czym umowę ubezpieczenia krótkoterminowego na czas nie krótszy niż 30 dni, w odniesieniu do pojazdów mechanicznych zarejestrowanych na stałe, może zawrzeć podmiot prowadzący działalność gospodarczą polegającą na pośredniczeniu w kupnie i sprzedaży pojazdów mechanicznych lub polegającą na kupnie i sprzedaży

pojazdów mechanicznych, w zakresie pojazdów przeznaczonych do kupna lub sprzedaży. Z kolei w świetle przepisów kodeksu cywilnego regulujących umowę ubezpieczenia i zawartych w art. 805 i nast. k.c., kolejnym obowiązkiem ubezpieczonego posiadacza pojazdu jest uiszczenie składki w zamian za objęcie go przez zakład ubezpieczeń ochroną ubezpieczeniową.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, iż składki OC:

- w kwocie 216,78 zł wynikająca z polisy nr (...) i dotycząca samochodu F. (...) została opłacona przez zbywcę pojazdu w wysokości 108,50 zł tj. w pierwszej racie, obejmującej okres posiadania pojazdu przez pozwanego, który przedmiotowy pojazd sprzedał 14.07.2016 r. (k. 58);

- w kwocie 440,68 zł wynikająca z polisy o nr (...) i dotycząca samochodu A. (...) została opłacona przez zbywcę pojazdu, a okres ochrony ubezpieczeniowej obejmuje okres posiadania przez pozwanego (sprzedaż pojazdu przez pozwanego nastąpiła 15.10.2016 r. – k. 65).

Jednocześnie z dokumentów potwierdzających zawarcie umowy ubezpieczenia, wystawionych przez zakład ubezpieczeń już po przejściu własności przedmiotowych pojazdów na pozwanego wynika, że z tytułu ww. polis nie istnieją żadne zaległości, gdyż składka została opłacona.

Stwierdzenie to ubezpieczyciel wskazał w pozycji (...) zarówno przy rubryce: „do zapłaty”, jak i „terminy i kwoty płatności ” (k. 61, 68). Ponadto, jak wynika z zeznań żony pozwanego, po otrzymaniu wezwań do zapłaty rzekomo zaległych składek OC, ubezpieczyciel zapewniał ich oraz obsługującą ich Agencję (...) o braku jakichkolwiek zaległości z tytułu składek, co zdaniem Sądu także pozwala wnioskować o nieistnieniu roszczenia. Gdyby z tytułu określonej polisy rzeczywiście występowała jakakolwiek zaległość w składkach, to zarówno jej wysokość, jak i termin płatności z pewnością zostałyby wskazane.

Poza tym o braku zasadności roszczenia oraz nierzetelności ubezpieczyciela świadczy także fakt, iż przedłożone przez pozwanego kopie potwierdzeń - polis wskazują kwoty wpłat poprzednich właścicieli pojazdów w innej wysokości niż rzeczywiście dokonane (por. k. 55 i 59 oraz k. 62 i 66), w polisie złożonej w aktach na karcie 66, początkowy termin okresu ochrony ubezpieczeniowej został wskazany na 27.07.2016 r. pomimo, iż pozwany stał się posiadaczem pojazdu od 27.08.2016 r. a nadto, wskazano, jako datę zawarcia umowy (...).09.2016 r., która nie pokrywa się ani z datą nabycia pojazdu, ani żadną inną miarodajną datą dla wskazanego okresu ochrony. O nierzetelności ubezpieczyciela świadczy także fakt, że dochodzone przez powoda składki zostały podwyższone o 400 % za szkodowy przebieg ubezpieczenia, chociaż w materiale dowodowym brak podstaw do przyjęcia zwwyżki za szkodowość. Przedstawione przez pozwanego zaświadczenie o przebiegu ubezpieczenia – chociaż w innym zakładzie ubezpieczeń ((...) S.A.) – przeczy wręcz twierdzeniom o szkodowej historii ubezpieczenia pozwanego (por. zaświadczenie o przebiegu ubezpieczenia w ubezpieczeniach komunikacyjnych (...) – k. 52 - 53).

Powyzsze okoliczności jednoznacznie wskazują, iż żądanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie i na podstawie art. 509 k.c.. w zw. z art. 805 § 1 k.c. i art. 23 ust. 1 ustawy z 22.05.2013 r. podlega oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 zł, tytułem kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł, obliczoną zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.